ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen sig endog til lyriske Udbrud, og paa Spalte 1697 citerede han det gamle Vers:

De slet mig forstode
Som ej med det gode
Bad Sjælé til Gæst.
Med Baand og med Bøjle,
Med Stang og Tøjle
Man gøm ingen Fest.

Ganske i Samklang hermed faldt næsten alle Udtalelser fra Venstre den Gang. En Undtagelse danner det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen), der var for det fakultative borgerlige Ægteskab. Men det ærede Medlem for Assens-Kredsen hørte den Gang til en storlig moderat Gruppe (*Klaus Berntsen*: Hele Kommissionen har jo sluttet sig til mit Standpunkt). Hvis virkelig Venstres Ordfører nu skulde stille sig som Modstander af Forslaget — og jeg forstod da den ærede Ordfører for Venstre sagde, at han havde Flertallet med sig i dette — da kan jeg ikke tænke mig andet end at Partiets Formand, det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen, vil gøre Oprør imod sin Ordfører. Det har det ærede Medlem jo gjort før. Det skete forleden under Behandlingen af Forslaget om Kvinders Adgang til Præstembederne. Det ærede Medlem gik da den beklagelige Retning. Men denne Gang vil han gaa i den rigtige Retning, og med den store Indflydelse, han raader over i sit Parti, nærer jeg ingen Tvivl om, at han vil faa det store Flertal af Partiet med sig.

Det er en Selvfølge, at med Indførelsen af almindeligt borgerligt Ægteskab maa, her som andre Steder, følge Indførelsen af Civilstandsregistre. Den højtærede Indenrigsminister har imidlertid ved første Behandling af Finansloven meddelt, at et Lovforslag derom var under Forberedelse i Indenrigsministeriet. Det vilde være ønskeligt, om dette kunde fremmes saaledes, at det kunde komme til Behandling sammen med nærværende Forslag, og at de to Lovforslag kunde afpasses efter hinanden paa behørig Maade.

Det Kapitel, Kapitel V, der indeholder de almindelige Regler om Ægtefællers Retsforhold, indledes med Ordene: „Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Krav.“ Disse Ord kunde synes at svare til de moralske Formaninger, der var almindelige i ældre Tiders Lovgivning, men som vi nu til Dags, med Rette eller Urette, er vante til at udelade. Deres Betydning gaar imidlertid videre. I Kommissionens Betænkning fremhæves det for det første, at de angiver selve Lovens Grundtone, angiver det Princip, ud fra hvilket Lovens øvrige Bestemmelser maa ses. De fastslaar, hedder det, den fulde Ligestillethed mellem Mand og Hustru. Det skal ikke være Manden, der er Familiens Hoved, ikke Hustruen, der alene har Pligt til Lydighed og Indordnelse under hans Villie, men begge skal som frie, ligestillede Personer virke i Fællesskab til Opfyldelse af de Pligter, som den mellem dem indgaaede Forbindelse medfører. Loven afskaffer fremhæves det, en Række Forrettigheder, der ifølge Praksis har været tildelte Manden. Tilknytning til den hidtidige Lovgivnings almindelige Principper f. Eks. Retten til egenmægtig at bestemme Familiens Opholdssted. Der findes saaledes en Del Forhold, som man ikke har ment direkte at kunne eller burde nævne i Lovparagraffer, men med Hensyn til hvilke man under Henvisning til disse Ord gaar ud fra, at Myndighederne ikke, som hidtil, vil betragte det som en Selvfølge, at Manden har en Forhaandsret. Hertil kunde man maaske ogsaa regne, at man hidtil har anset det for en Selvfølge, at det var Manden, der bestemte, hvilke Personer der maatte opholde sig i Huset og hvilke ikke. Dette vil man efter denne Paragraf ikke længere kunne opretholde. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om denne Betragtning, der er saa klart udtrykt i Kommissionens Betænkning, ikke er yderst svagt fremført i § 39. Den vilde trædetydeligere frem, hvis man f. Eks. tilføjede: at Mand og Hustru har indenfor Ægteskabet samme Rettigheder og samme Forpligtelser eller noget lignende.

Jeg skal i denne Forbindelse ligeledes nævne, at Lovforslaget enkelte Steder benytter „han“ om begge Ægtefæller. Man har deri villet se en Tilsidesættelse af Kvindens men den Opfattelse er naturlig vis ikke rigtig. Det vilde være let at rette dette de Steder, hvor det forekommer, men jeg vil ikke tilraade det; det vil sikkert være nyttigt med Henblik paa andre Love, hvor kun Udtrykket „han“ forekommer,